

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 191. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181023904/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

over Porten havde Greven ladet sætte den vægtige Inscrip- tion, at Gaarden var opbygget paa hans egen Beføining, uden at nogen af hans Bønder eller andre underkøbende havde, enten ved Høvet eller paa anden Maade, bidraget noget til Gaardens Bygning.

Dette var vel i sig selv sandt, men imidlertid vare dog de tredive Tusende Rubler ganske bortsmæltede, og ikke nok der- med, men Grevskabet var ogsaa fordybt i Gjæld, og en Del af samme pantsat til fremmede Kreditorer. I hans Tid var Gæjstigheden i og omkring Woloschof i saa stor Anseelse, som den aldrig enten før eller siden har været, thi som Greven selv enten var, eller vilde passere for at være en meget guds- frygtig Mand, saa kunde Brøderne udrette alle Ting hos ham, og at dette ikke lidet bidrog til at forarme Grevskabet, det kan enhver let forestille sig, som kjender Gæjstigheden.

Han døde, og hans Søn, en Herre af det ædste Hjætte og de fortreffeligste Egenstaber, arvede nu Grevskabet. Hans ordentlige Husholdning og eget Tilsyn alle Vegne gjorde, at han naarlæg sparede en god Summa, uden at han dog kunde siges at være fattig. Disse Besparelser anvendte han til at betale Grevskabets Gjæld med, og inden de tre første Aar vare forbi, var den hele Gjæld næsten betalt. Grevens Forvaltere og Betjentene indsaa, at det var mere fordelagtigt for dem, om de kunde afholde Greven fra selv at bestyre sit Grevskab; de forsøgte derfor paa alle Maader at forføre ham, og det lykkedes dem; thi de ædste Mennesker ere allerlettest forførte, især naar de falde i listige Gæstgivers Hænder, der véd at til- vende sig deres Fortrolighed.

Nu forfaldt Greven til slige Udsævelser, som gjorde ham uduelig til selv at have Opjagt med sine Ting, og alting gik hulter til hulter. Ober-Inspectoren over Godset stræbebe sammen til sig selv alt, hvad han kunde, og jendte én Summa Penge ud af Grevskabet efter den anden for at jette dem i Sikkerhed paa fremmede Steder, hvortilmod han laante Penge paa alle sine Gjenstande og pantsatte dem, for at han kunde